

Powiedz mi tę wieść starą

1. Po - wiedz mi tę wieść sta - rą o rzeczach w gó - rze tam,

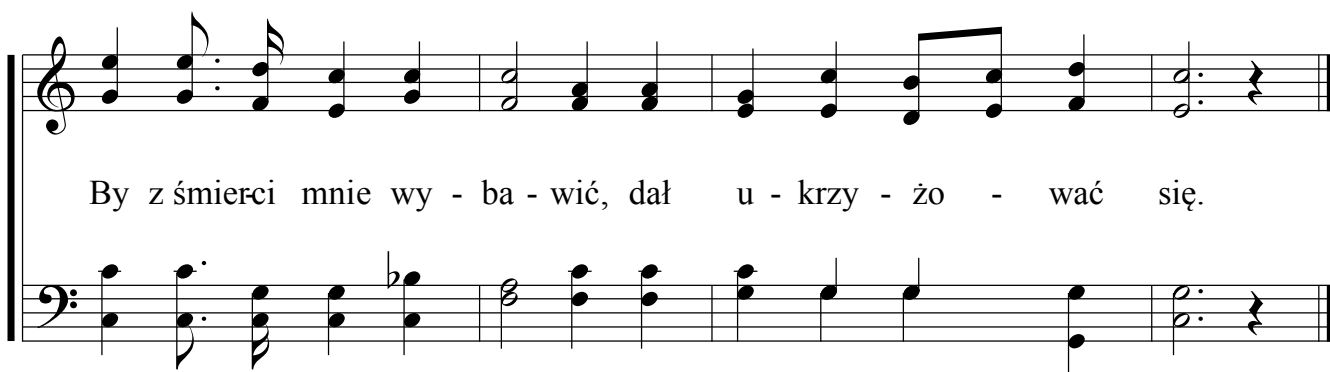
o Je - zu - sie i chwa - le, o mi - łość - ci ku nam.

Mów tę wieść zro - zu - mia - le, jak do dzie - cię - cia mów,

bo jestem o - sła - bio - ny, a - bym się wzmoc - nił znów.

Refren

Po - wiedz mi tę wieść sta - rą, jak Pan u - mi - ło - wał mnie.

1. Powiedz mi tę wieść starą
o rzeczach w górze tam,
o Jezusie i chwale,
o miłości ku nam.
Mów tę wieść zrozumiałe,
jak do dziecięcia mów,
bo jestem osłabiony,
abym się wzmacnił znów.

Refren:

Powiedz mi tę wieść starą,
jak Pan umiłował mnie.
By z śmierci mnie wybawić,
dał ukrzyżować się.

2. Mów powieść tę powoli,
abym zrozumiał ją,
o wzniosłym odkupieniu,
jak Pan nas kupił krwią.
Mów mi tę powieść częściej,
bym nie zapomniał jej,
gdy znajdę się w zwątpieniu,
tedy mów mi o niej.

3. Mów mi tę powieść starą,
gdy przekonałeś się,
że próżność tego świata
do siebie ciągnie mnie.
Mów mi tę powieść starą,
gdy mnie pociąga świat.
Mów, że Pan mnie odkupił,
że mam iść w Jego ślad.